

CSILLAGOS

2021/1

templomi hírlevél

Igemagyarázat

Minden jó, ha a vége jó

„Amikor a király már palotában lakott, és az ÚR mindenfelől nyugalmat adott neki ellenségeitől, ezt mondta a király Nátán prófétának: Nézd, én cédruspalotában lakom, az Isten ládája pedig sátorlapok között lakik. Nátán ezt mondta a királynak: Tedd meg mindazt, ami szándékodban van, mert veled van az ÚR!”

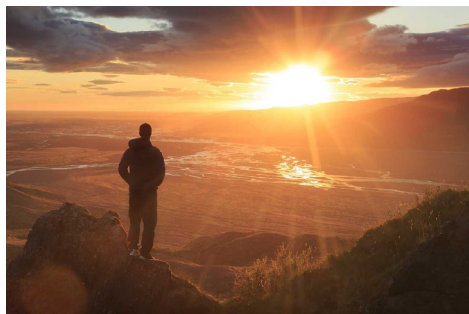
(2Sám 7,2–3)

Kedves Olvasó! Az elmúlt hetekben sokat foglalkoztam azzal, hogy Isten milyen kiszámíthatatlan, és meglepő életutakat ad az őt követőknek. Sokuk esetében előre nem látható befejezésekről van szó, amelyekről azt is nehéz megmondani, hogy pozitív, vagy negatív-e egyáltalán. Hiszen a történetük elején megígért célokat nem érik el, viszont nem is büntetéssel ér véget a történetük, csak egy kicsit másként, mint azt az elején gondolták volna. Az egyes igehirdetéseinket vissza is lehet hallgatni, további részletekért a gyülekezet honlapjára ellátogatva. Most ebből Dávid történetét, sőt kalandját, ragadnám ki egy kicsit.

Az idén elhangzott igehirdetésekből esett Mózesről, Jónásról, a választott népről, és arról, hogy érték el az ígért földjét.

És említettem, hogy az egyiptomi rabszolgasággal, meg a hosszú vándorlással, még messze nem értek véget a zsidók kalandjai.

Csőkönyös társaságról van szó, akik szívesen mennek a saját fejük után. De még mielőtt azon kuncognánk, hogy Isten rosszul választott, megemlíteném, hogy Mózes kérte is őt egyszer, hogy adjon egy másik népet, mert ezzel a mostanival nem lehet bírni. És Isten azt mondja neki, ha nem is szó szerint így hangzott el, hogy akárhány népet kiválaszthatna, mind ilyen lenne végül. Szóval nem a kiindulási ponttól függ az egész, hanem az úttól. Nahát, és útból aztán elég hosszú az, amit bejártak. Szó szerint is, és a néppé válás folyamatát tekintve is.

Merthogy az ígért földjének a határát ahogy átlépték, nem váltak automatikusan egységes néppé. Nem volt elég a 40 év, hogy mindenki egy irányba húzzon, hiszen a csoport tagjai sem egyformák. Azt hiszem, ma sincs ez másként, sőt a saját történelmünkben is ismerhetjük, hogy a honfoglalással egyáltalán nem ért véget az út.

Szóval szép lassan elkezdik birtokukba venni a tejjel-mézzel folyó földet, és ahogy fokozatosan berendezkednek, elkezdik magukat otthon érezni, jönnek az igények is. Szeretnének egy kicsit többet. Voltak már ők nomád pásztorok, voltak szolgák, most urak szeretnének lenni. Addig nyaggatják Istent, hogy adjon nekik királyt, hogy Isten megengedi nekik, hogy válasszanak maguknak. Mert ugyebár, a szomszéd füve mindig zöldebb alapon, nekik is kell király, mert a szomszédnak is van, és ki venne komolyan egy olyan társaságot, aminek még királya sincs.

És ha már választhatnak, akkor meg is teszük. Előre szólok, hogy a történetnek vannak kimondottan komikus elemei, de azért arról se feledkezzünk meg, hogy van benne épp elég szenvedés és sírás is. A helyzet első komikuma, hogy ahogy az emberektől elvárható, azt választják királynak, aki a legnagyobb. Mármint a legmagasabbat, hiszen magától értetődő, hogy csak így lehet nagyobb királyuk, akit lehet mutogatni a szomszéd népeknek, akiknek még rendes Istenük sincs. Mondanom sem kell, hogy szépen befürdenek, és Saul, a nép választotta, egy dühöngő őrült. Uralkodásra alkalmatlan, ön- és közveszélyes.

Ekkor Isten van soron a választásban, és kiválasztja a legkisebb törzs legkisebb fiát. Pont úgy, mint a népmesékben. Nem tudnám megmondani, hogy azért-e, hogy

megtréfálja a népet, vagy hogy bizonyítsa, hogy az ő népéből a legkisebb is épp oly alkalmas, mint a legnagyobb, a lényeg, hogy Dávidot választja. Sámuel így folytatja a 7. részben:

Ezt mondja a Seregek URa: Én hoztalak el a legelőről, a juhnyáj mellől, hogy fejedelme légy népemnek, Izráelnek. Veled voltam mindenütt, amerre csak jártál, kiirtottam előled minden ellenségedet. Olyan nagy nevet szereztem neked, amilyen neve csak a legnagyobbaknak van a földön. Helyet készítettem népemnek, Izráelnek is, és úgy ültettem el ott, hogy a maga helyén lakhat. Nem kell többé rettegnie, és nem nyomorgatják többé a gonoszok, mint kezdetben, attól a naptól fogva, hogy bírakat rendeltem népemnek, Izráelnek, és nyugalmat adtam neked minden ellenségedtől. Azt is kijelentette neked az ÚR, hogy az ÚR akarja a te házatad építeni.

Szóval Istennek komoly szándéka van Dáviddal, az egyértelmű. Nem csak azért választotta, hogy a másik végletet is kipipálhassuk.

Emberi szemszögből az a különbség a két jelölt között, hogy az egyik magas, szemrevaló, olyan igazi hős kinézetű, míg a másik kicsi, egy senki. Meg is feledkeztek róla szinte, amikor a próféta felsorakoztatta a család fiait.

Isten szemszögéből viszont az a döntő különbség, hogy Dávidot Isten választotta ki, míg Sault az emberek. És nagyon érdekes részlet, legalábbis számomra, hogy Dávid ugyanolyan választásnak bizonyult, mint maga a nép. A nép ugye kiválasztott létére, folyton kapálózik Isten akarata ellen, de azért a végén mégiscsak azt teszi, amit kell. Eltérnek Isten parancsától, de a kritikus pillanatban megbánják, és azt teszik, amit Isten mond. És Dávid is nagyon hasonló. Amíg szerények a körülményei, addig

szerény ő maga is. Aztán fokozatosan „elvadul”, beleéli magát abba, hogy ő a király, és a végén mindig bűnbánat és visszatérés van.

Ez a szakasz, Sámuel második könyvéből, már a történet vége felé található. Dávid végrehajtott sok nagy tettet Isten javára, és ellene is. És akkor valahogy kipattan az agyából, hogy templomot kéne építeni. A választott nép viselkedése egy az egyben lejátszódik Dávidban is.

A szomszédnak vannak templomai. Mi lenne, ha a mi Istenünknek is lenne, akkor talán komolyan vennének. Isten pedig szinte gúnyolódik, hogy: Te házat akarsz nekem építeni, hogy abban lakjam? Hiszen attól kezdve, hogy fölhoztam Izráel fiait Egyiptomból, nem laktam házban mindmáig, hanem egy sátorral vándoroltam ide-oda, az volt a hajlékom.

Ha itt érne véget a történet, akkor kicsit szomorú lennék, mert azt gondolom Isten-

ről, hogy van humorérzéke, és még amikor gúnyosnak is érezzük, amit mond, (ld. Jób) akkor sem a bántás a célja. És javaslok is, hogy olvasd el a 7. fejezet folytatását, mert abból kiderül, hogy Isten tényleg nem gúnyolódik, hanem nagyon is komolyan kiáll Dávid mellett.

Ha majd letelik az idő, és pihenni térsz őseidhez, főlemelem majd utódodat, aki a te véredből származik, és szilárdná teszem az ő királyságát. Ő épít házat nevem tiszteletére, én pedig megerősítem királyi trónját örökre.

Szóval Dávid története is egy ilyen félbehagyott sikersztori. Azt várnánk, hogy elérje a célját, kiteljesedjen az uralma, végrehajtsa minden tervét, hisz Isten mellette áll. De Isten közbeszól, és megálljt parancsol.

Különösen érdekes számomra, hogy ahogy Mózes esetében, úgy Dávid története is más véget ér, mint amit szerettek vol-

na, vagy ami az olvasónak is jólesne. De hát egyikünknek sem sikerülhet minden terve. Mégsem tudom azt mondani, hogy kudarcot vallottak volna, vagy hogy rossz véget érték.

Dávid megbocsátást nyer Istentől, és ígéretet kap, hogy a templom megépül, de a megkötés, hogy nem ő építi. De rögtön ott van mellette az áldás is, hogy az utóda viszont szilárd királyságot és szilárd templomot építhet.

De mit kezdjünk mi ezzel a mai tanítással, elmélkedéssel?! Először is vonjunk le valami tanulságot.

Én a következőt fogalmaztam meg: akit Isten kiválaszt, azok mellett végig ki is tart. Legyen szó a választott népről, amely semmilyen tekintetben nem volt tökéletes, vagy Mózesről, aki kicsit faragatlan, kicsit nyers, kicsit durva. Dávidról, aki idővel kicsit beképzelt, kicsit öntelt lett. De közös jellemzőjük, hogy sosem távolodtak el annyira a kijelölt utuktól, hogy ne találjanak vissza. A nép rendszeresen megbánta, hogy lázadt Isten ellen. Mózes időnként elgyengült, és engedett a nyomásnak, Dávid túlbuzgó lett, és azt is végrehajtotta, amire nem volt utasítása, de mindannyian arra a következtetésre jutottak, hogy vissza kell térni a kijelölt útra.

Isten pedig végig mellettük volt. Még akkor is, amikor rosszban sántikáltak. Amikor nem érdemelték meg. Amikor büntetés járt volna, és nem kegyelem.

Sokszor talán úgy érezzük, hogy Isten elhagyott bennünket, amikor nem érezzük a támogatását életünk egy-egy szakaszán, de ilyenkor jó, ha feltesszük magunknak a kérdést, hogy ki hagyott el kit? Mert ezekből a történetekből számomra mindig az derül ki, hogy az elhívott az, aki időnként elhagyja Istent, és nem fordítva. Amikor letérünk a kijelölt útról, akkor Isten ott vár bennünket addig, amíg vissza nem térünk. Ennek elle-

nére senkit sem bízhatnék arra, hogy letérjen arról az útról, amire Isten hívta el. Mert azt is látjuk ezekből a történetekből, hogy az ember szabad, oda megy ahova akar, azt tesz amit akar, de nem minden jó neki. Talán ez is ösztönözte Dávidot arra, hogy amikor észrevette, hogy eltávolodott Istentől, amikor belátta, hogy most a bűn útján van, akkor amilyen gyorsan csak tudott, visszatért Istenhez. Mert szörnyen érezte magát.

Szóval, testvérem, ha most egy kicsit megállsz, hogy a teljesen összefolyt hétköznapi napokat megszakítsd ennek az áhítatnak az elolvasására, akkor itt a remek alkalom, hogy feltedd magadnak a kérdést, a jó úton jársz-e? Azon az úton vagy éppen, amire Isten elhívott?

Ha felismered, hogy letértél, akkor gyorsan fordulj az Úrhoz, és térj hozzá vissza.

Most azt hiszem nehéz átérezni a mondatát, hogy mindenhol jó, de legjobb ott-hon, de gondold arra, hogy a mi otthonunk Istennél van. Hozzá tartozunk.

Kívánom, hogy mindannyian megtaláljuk a hozzá vezető utat, és ne is térjünk le róla soha többet, gyere, forduljunk Urunkhoz, imádkozzunk!

Imádság: Mindenható Atyánk, hálásak vagyunk azért, hogy te a számos engedelenségünk ellenére is adsz nekünk újabb meg újabb lehetőségeket. Bocsásd meg, kérünk, amikor ezzel visszaélünk, és elfordulunk tőled. Amikor hátat fordítunk, és

szándékosan azt tesszük, ami ellened van. Fogadj vissza bennünket, Urunk, bocsásd meg a vétkeinket, és engedd, hogy újra a te közeledben lehessünk. Légy, kérünk, gyülekezetünk őrizője most is, amikor szétszélvedve, egymástól elzárva tudunk csak hozzád fordulni, add, hogy így is tudjunk épülni a te nagy neved dicsőségére. Ámen!

Mikos Tamás, beosztott lelkész

Irodalom

Tompai Mihály:

Múlt, jelen s jövő

Kevés öröm, sok véres, gyászos emlék
Alkotja a multat hátunk mögött;
Vészes pályán nagyság után törekvénk,
De balsorsunk hatalma megkötött;
Setét a mult, dicsőségünk világa,
Mely ott ragyog, körülderengi bár;
Halvány derűt idéz az éjszakába
Az ég boltjáról a csillagsugár.

S mi a jelen? makacs harc és vivódás ...
A sors elénk vészes csomót vetett,
Fejtiük, bontjuk, s ha indul a megoldás:
Ezer hurkot köt a csel egy helyett.
Mint újra kell megrakni a madárnak
Régi fészket, mit a tél egybe-ont:
Mindig s újan kell a tós népcsaládnak
Szerezni és építeni ezt a hont.

Ez mult, jelen, s a folytatás előttünk ...
Oh nem, nem! a cél, a jövő: miénk!
Mi nem látjuk, mi utközben kidőlnék,
Azt víve csak jutalmul, hogy hivénk!
Később lesz a megváltó íge testté,
Az íge, melyért most vérünk csorog;
De kinek fájna az, s kit tenne restté:
Hogy csak fiaink lesznek boldogok?

Nehéz vihar- s vesztére szánt nyomásban
Nyeré e nép jövője zálogát!
Van, amiben megtartatik csodásan,
Ha rá a sors új szenvedést bocsát;
Van e földnek egy bűbájos folyamja,
Mely forrón s titkos mélységből ered,
Meg nem rendül, míg ezt harsogni hallja...
Ez a hű, forró hazaszeretet!

Áprily Lajos:

Imádkozom: legyek vidám

Én Istenem, legyek vidám,
hogy házamat vidítani tudjam.
Mosolyogjak, ha bántanak
és senkire se haragudjam.

Arcom ne lássa senkisémet
báncskodni gondon és hiányon.
Legyen szelíd vasárnapom,
ha mosolyog a kisleányom.

Én Istenem, legyek vidám,
ma minden gondot tűzre vessek.
Nyújtsam ki kincstelen kezem
s szegényen is nagyon szeressek.

Tudom, sokat bővült a gyász,
a hollós téli bút daloltam.
A bátrakkal hadd mondok el:
panaszkodtam, mert balga voltam.

Én Istenem, legyek vidám,
ujjongjon újra pusztá lelkem,
mint rég, mikor falum felett
az első forrásvízre leltem.

Ködökbe csillanó sugár,
víg fecskeszó bolond viharban,
tudatlan gyermekhang legyek
a jajgató világzavarban.

Hivatalos

REFORMÁTUSSÁGUNK ÉRTÉK

2021 a népszámlálás éve Szlovákiában, amikor a digitális kérdőív kitöltésével számot adunk önmagunkról, helyzetünkéről, társadalomban betöltött szerepünkéről. A megválaszolandó kérdések sorában vannak azonban olyanok, amelyek mind múltunk, mind jövőnk tekintetében messzebbre mutatnak, amely kérdések között ott van vallási hovatartozásunk, nemzetiségünk és anyanyelvünk vállalásának, megvallásának lehetősége.

Reformátusságunk vállalásával nem csupán őseinket, azok lelki örökségét vállaljuk, hanem mindazt az értéket, amit református közösségeink évszázadok óta hordoznak és a

jelenben a társadalom minden szintjén képviselnek. Ez érték nem önmagában van, hanem Krisztus által. Megmaradásunk ereje is belőle fakad, és rá nézve vállalták őseink, és vállaljuk mi is küldetésünket: az igazság hirdetését, a szeretet gyakorlását, intézmények fenntartását.

Szlovákiában a református egyház háromszáznál több egyházközösségében hangzik rendszeresen az örök igazság, a Krisztusról szóló evangélium. Nagyon sokszor az emberi élet legfontosabb pillanataiban – keresztelőkor, házasságkötésnél, temetések alkalmával – történik ez, bátorítást, lelki megerősítést és segítséget nyújtva az örömeiket hordozó vagy a bánattól megterhelt családoknak.

A református ifjúsági és gyermekprogramok, a nyári táborok a felnővekvő nemzedék tagjai számára kínálnak a világinál sokkalta biztosabb, sziklaszilárd lelki alapot. A különböző missziói területen szolgálók, a társadalom szűkebb csoportja felé, ugyancsak az örökérvényű igazságot hirdetik, mert minden lélek számít.

A hit cselekedetekben való megélése, a szeretet tettekben való megmutatása a református egyházon belül rendkívül hangsúlyos és széthulló társadalmunkban egyre szükségesebb. Az embertársak segítése gyülekezeteken belül és intézményes keretek között is hatékonyan, ám legtöbbször a külvilág számára nem látható módon történik. A református idősoththonban való gondos-

kodáson túl sok idő és beteg otthoni ápolása történhet a református egyházon belül. Számtalan rászoruló, bajban lévő és segítségre szoruló embertársunk tapasztalhatta már meg a református közösségek szeretetből fakadó összefogásának, hitből fakadó segítségnyújtásának erejét.

A református iskolahálózatnak komoly, évszázados múltja és reménység szerint szép jövője és egyre nagyobb súlya van. Az értéket közvetítő oktatói és nevelői munka több intézményben folyhat, a bölcsődékben a legkisebbeket a középiskolában a legnagyobbakat elérve és szeretettel tanítva őket. Urunk kegyelméből egyetemi szinten is komoly szellemi munka, a következő lelkésznevezdék kinevelése történik.

Mindebből látható, hogy a református egyház a maga szolgálataival mennyi értéket hordoz és képvisel, a társadalom mennyi területén jelen van, végzi csendben és alázattal a maga szolgálatát. Ezért is fontos, hogy a népszámlálás során vállaljuk reformátusságunkat. Vállaljuk lelki örökségünket, református hitünket, a református egyház szolgálataival való azonosulásunkat, és a digitális kérdőív 13. kérdésére adott válaszuknál a református felekezetet válasszuk, mert a reformátusság érték.

Nem feledkezhetünk meg arról, hogy az egyház finanszírozása, így e szolgálat támogatása nagymértékben függ a magukat reformátusnak vallók számától. Ugyanez igaz

magyar kultúránk állami támogatására és kisebbségi jogaink gyakorlásának lehetőségére, amiket ugyancsak a népszámlálási számadatokhoz kötnék. Ezért a népszámlálási kérdőív identitásunkat leginkább meghatározó kérdéseinél, vagyis a 11. kérdésnél magyar nemzetiségűnek, a 12. kérdésnél magyar anyanyelvűnek valljuk magunkat, és ennek fontosságára hívjuk fel a családtagjaink, barátaink és a környezetünkben élők figyelmét is.

Molnár István, királyhelmeci lelkipásztor

Kérdések és válaszok

Mikor kerül sor a népszámlálásra?

A népszámlálásra 2021. február 15-től több héten át kerül sor. Most először teljes egészében elektronikus úton valósul meg.

Milyen adatokat kell megadnunk?

A kérdőívbe 2020. december 31-ei éjféli, illetve 2021. január 1-jei 0:00 órákor hatályos adatokat kell megadni.

Milyen nyelven lehet majd kitölteni?

A kérdőívet magyarul is ki lehet tölteni.

Hogyan zajlik a digitális népszámlálás?

A népszámlálás kérdőívét személyesen lehet kitölteni a hivatalos weboldalon vagy android, illetve iOS mobiltelefonos applikáció segítségével. A kérdőív kitöltésében közeli személyek, családtagok, barátok, ismerősök is segíthetnek.

A lelkipásztor, presbiter vagy gyülekezeti tag segíthet-e a kitöltésben?

Amennyiben közeli személyként tekint rájuk, akkor természetesen igen. Nyugodtan kérhet segítséget a lelkesi hivatalban vagy a gyülekezetben ismert elérhetőségeken keresztül a lelkipásztortól, presbiterektől.

Mi van akkor, ha nem tudom igénybe venni közeli személy segítségét?

Ebben az esetben igénybe veheti az aszisztált népszámlálás szolgáltatását. Minden

község már kijelölte a helyhez kötött asszisztenseket, akik a község által meghatározott helyen segítenek a kitöltésben. A helyhez kötött asszisztenseken kívül a közösségek mobil asszisztenseket is kijelölhetnek, akik kérésre meglátogatják az immobilis lakosokat, és az otthonukban nyújtanak segítséget a kérdőív kitöltéséhez.

Hirdetések

Istentiszteleti alkalmaink

A Szlovák Köztársaság Közegészségügyi Hivatala hatályos rendelkezései szerint ezen rendelkezések visszavonásáig tilos nyilvános istentiszteletet tartani. A temetési, kereszteleési és házasságkötési alkalmakon a szolgálatot végzőkön kívül legfeljebb hat fő vehet részt.

Betartva a hatályos rendelkezéseket egyházunkban sem tartunk nyilvános templomi istentiszteleteket, bibliaórákat és egyéb egyházi, közösségi összejöveteleket.

Vasárnap délelőtt a 10.00 órai istentiszteleti alkalmunkat a honlapunkon és egyházunk YouTube csatornáján élőben közvetítjük.

A Pátria rádió minden vasárnap 11.00 órai kezdettel – Rimaszombatban az FM 98,0 MHz hullámhosszon – református istentiszteletet sugároz.

Szeretnénk biztatni testvéreinket, hogy csendesedjünk el, olvassunk Igét, imádkoz-

zunk, rádió- és tv-közvetítések útján, honlapokon, a közösségi médiában keressük az igehallgatás lehetőségét, és a keresésben segítsünk azoknak, akik a digitális világban nem érzik otthon magukat.

A lelkeszi hivatal, valamint a lelkipásztorok – betartva a higiéniai előírásokat – továbbra is elérhetőek. Keressenek bátran minket!

A színes Kálvinista Szemle évi 11 €-ért előfizethető a lelkeszi hivatalban.

Ismer olyan reformátust,
aki nem kapott CSILLAGOS-t?
Kérjük, közölje velünk, hogy a következő
számot ő is megkaphassa.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékat a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607.

CSILLAGOS templomi hírlevél
Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat
www.rirek.sk • facebook.com/rireksk • rirek@rerek.sk
+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176